

Beslissing op het verzoek om schadevergoeding

Klachtnummer: KC 23-001
Klachtdatum: 31 december 2022 (ontvangen op 2 januari 2023)
Klager: Klager
Verweerder: de zorgaanbieder, vertegenwoordigd door de directeur
Betreft: Verzoek om schadevergoeding

Verloop van de behandeling van het verzoek

De Regionale Klachtencommissie Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg Drenthe (de klachtencommissie) behandelt het schadevergoedingsverzoek dat klager op 2 januari 2023 heeft ingediend. Dit verzoek hangt samen met de klacht die zich richtte tegen de beperking van zijn bewegingsvrijheid. Op 12 januari 2023 heeft de klachtencommissie beslist dat de klacht over de beperking van zijn bewegingsvrijheid vanaf 2 januari 2023 wegens een formele reden gegrond was.

Klager heeft de klachtencommissie bij zijn klacht verzocht om schadevergoeding. Omdat het verzoek om schadevergoeding ongemotiveerd was, heeft de klachtencommissie klager in de gelegenheid gesteld om alsnog deze motivering aan te leveren. Op 27 januari 2023 heeft de patiëntenvertrouwenspersoon (pvp'er) klagers verzoek schriftelijk nader onderbouwd. De zorg-aanbieder is vervolgens in de gelegenheid gesteld om schriftelijk te reageren op klagers verzoek om schadevergoeding. De zorgaanbieder heeft op 3 februari 2023 zijn reactie naar voren gebracht.

De klachtencommissie die het verzoek heeft behandeld bestond uit:

- de heer mr. H. Dontje, voorzitter;
- mevrouw L. van Iersel, psychiater;
- de heer E. Krist, verpleegkundig specialist GGZ

Deze beslissing is uitgewerkt door mevrouw mr. C. Veen, waarnemend secretaris.

Bevoegdheid van de klachtencommissie

De klachtencommissie overweegt dat bij een klacht als bedoeld in artikel 10:3 van de Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg (Wvggz) klager bij de klachtencommissie ook om schadevergoeding door de zorgaanbieder kan verzoeken (artikel 10:11, eerste lid Wvggz). Klager heeft geklaagd over de verlening van verplichte zorg in de vorm van beperking van zijn bewegingsvrijheid waarbij artikel 8:9 van de Wvggz in acht had moeten worden genomen. Dit is één van de onderwerpen genoemd in artikel 10:3 van de Wvggz. De klachtencommissie is dus bevoegd om klagers verzoek te behandelen, voor zover de gestelde schade samenhangt met het verlenen van verplichte zorg in de vorm van beperking van zijn bewegingsvrijheid.

Beoordeling

De klachtencommissie stelt vast dat klager voor schadevergoeding in aanmerking kan komen, als niet volgens de wettelijke normen is gehandeld (artikel 10:11 Wvggz). De klachtencommissie dient altijd eerst te beoordelen of klager daadwerkelijk schade heeft geleden als gevolg van het ontbreken van een schriftelijke beslissing. In het geval van klager ontbreekt een schriftelijke beslissing over het verlenen van verplichte zorg in de vorm van beperking van zijn bewegingsvrijheid. Daarmee is artikel 8:9, tweede lid, van de Wvggz geschonden. Dit betekent dat sprake is van een normschending die aan de zorgaanbieder is toe te rekenen. Dat betekent echter niet dat ook altijd een schadevergoeding dient plaats te vinden.

Schadevergoeding wordt alleen toegekend als die normschending daadwerkelijk heeft geleid tot schade/benadeling. Met andere woorden: er moet sprake zijn van schade die veroorzaakt is doordat klager geen schriftelijk gemotiveerde beslissing over de beperking van zijn bewegingsvrijheid heeft ontvangen. In de schriftelijke onderbouwing noemt de pvp'er dat klager schade heeft geleden en wordt aangevoerd dat hij immateriële schade heeft geleden die zou bestaan uit gevoelens van onmacht. Namens klager is het volgende aangevoerd:

'In de woorden van de klager is sprake (geweest) van gevoelens van onmacht. Daarnaast geeft hij aan dat hij alle beperkingen maar accepteerde omdat hij dacht dat het maar moest. Meneer heeft vaker aangegeven het niet eens te zijn met de opname. Wanneer er een 8:9 zou zijn afgegeven was de heer ook op de hoogte- en in de gelegenheid gesteld over zijn klachtrecht en het indienen hiervan.'

Verder voert de pvp'er aan dat klager als gevolg van het normovertredend handelen immateriële schade geleden, die er niet was geweest als overeenkomstig de geldende normering was gehandeld. Voor het ontbreken van een schriftelijk gemotiveerde beslissing is daarom een vergoeding van € 50,00 en voor het missen van vrijheden en de daarbij komende frustraties een vergoeding van € 175,00 begroot. Die vergoeding is gebaseerd op het forfaitair stelsel 2.0.

Verweerder voert in reactie daarop aan dat ten onrechte een vergoeding op basis van een forfaitair stelsel wordt bepleit en vraagt zich af in hoeverre klager schade heeft geleden. Verweerder erkent dat een schriftelijke beslissing genomen had moeten worden en is van mening dat wanneer de klachtencommissie een schadevergoeding billijk vindt, een vergoeding van maximaal € 100,00 passend is.

De klachtencommissie overweegt dat de Hoge Raad zich op 20 november 2020 heeft uitgesproken over de toekenning van schadevergoeding in procedures over de Wvvgz. Uit die uitspraak volgt dat ook onder de Wvvgz schadevergoedingen naar billijkheid moeten worden vastgesteld (ECLI:NL:HR:2020:1806). Inmiddels is helder dat het forfaitaire stelsel in de praktijk niet wordt gehanteerd bij de bepaling van (de hoogte van) de schadevergoeding. Voor de beoordeling of toekenning van een schadevergoeding billijk is, is het belangrijk dat goed wordt uitgelegd waar de benadeling hem precies in zit. De klachtencommissie begrijpt dat vaak gebruik wordt gemaakt van een standaard format. Zij geeft de pvp in overweging om voortaan bij toekomstige schriftelijke onderbouwingen van schade-verzoeken rekening te houden met recente ontwikkelingen in de jurisprudentie en in de schriftelijke reactie goed te motiveren waar de benadeling door wordt veroorzaakt.

Met betrekking tot de vraag of klager daadwerkelijk schade heeft geleden als gevolg van het ontbreken van de schriftelijke beslissing overweegt de klachtencommissie als volgt. Namens klager is aangevoerd dat sprake is (geweest) van gevoelens van onmacht, dat hij vrijheden heeft moeten missen en dat ook een vergoeding aangewezen is in verband met de daarbij komende frustraties. De klachtencommissie overweegt dat klager aanvankelijk heeft ingestemd met een opname. Ook heeft hij de vrijheidsbeperkingen die het verblijf op de specifieke afdeling van de zorgaanbieder met zich meebrengt aanvaard. Op 2 januari 2023 ontving de klachtencommissie een klacht over de beperking van klagers bewegingsvrijheid. Op dat moment heeft klager duidelijk kenbaar gemaakt dat hij zich niet meer in de beperking van zijn bewegingsvrijheid kon vinden. De klachtencommissie heeft klagers klacht toen op 12 januari 2023 om een formele reden, vanwege het ontbreken van een schriftelijke beslissing, gegrond verklaard.

Op 18 januari 2023 heeft klager, na ontvangst van een schriftelijke aanzegging, opnieuw een klacht ingediend over de beperking van zijn bewegingsvrijheid. Tijdens de hoorzitting op 26 januari 2023 heeft klager benadrukt dat hij zich kan vinden in het verlof-opbouwplan en dat hij geen behoefte heeft aan meer vrijheden, zoals (onbegeleid) verlof buiten het terrein van de zorgaanbieder. Klager heeft toen ook aangegeven dat hij zijn tweede klacht over beperking van zijn bewegingsvrijheid had ingediend om een

dossier op te bouwen in verband met een eventuele verlenging van de zorgmachtiging. Uit de behandeling van klagers beide klachten blijkt duidelijk dat hij het niet eens is met de anamnese die is gesteld. Verder heeft klager tijdens de hoorzitting op 26 januari 2023 uitdrukkelijk verklaard dat hij niet wilde klagen over de afwijzing van zijn verzoeken tot beëindiging van de verplichte zorg en overplaatsing naar een andere zorgaanbieder.

De klachtencommissie is, gelet op de redelijkheid en billijkheid en hetgeen tijdens de behandeling van beide klachten door klager naar voren is gebracht, van oordeel dat niet is gebleken dat in dit geval sprake is van immateriële schade door ontbreken van een schriftelijke beslissing; althans klager heeft niet aannemelijk gemaakt dat hiervan sprake is. Uit hetgeen klager aanvoert blijkt niet dat hij daadwerkelijk schade heeft geleden als gevolg van het ontbreken van de schriftelijke beslissing. De klachtencommissie wijst daarom klagers verzoek om schadevergoeding af.

Beslissing

De klachtencommissie besluit tot afwijzing van klagers verzoek om schadevergoeding.

Deze beslissing is genomen op 9 februari 2023 door de heer mr. H. Dontje, voorzitter, mevrouw L. van Iersel en de heer E. Krist, in aanwezigheid van de waarnemend secretaris, mevrouw mr. C. Veen.

Beroepsmogelijkheid

Tegen deze beslissing kunnen verzoeker en verweerder binnen zes weken een verzoekschrift indienen bij de Rechtbank Noord-Nederland (artikel 10:7 van de Wvggz).

Namens de voorzitter van de klachtencommissie, de heer mr. H. Dontje,

.....

W. Krol

Secretaris klachtencommissie

Deze definitieve beslissing is op d.d. 13 februari 2023 verstuurd aan klager, pvp, verweerder, de directie, de geneesheer-directeur en de inspectie.